

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 7Ek/1288/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118328241
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Danica Horská
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2019:6118328241.2

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: Š.M. W., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom: R. Š. XXXX/X, XXX XX Y., zast.: JUDr. Radoslav Soták, advokát, Námestie Slobody 7, 071 01 Michalovce, proti povinným: 1) M. L., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom: K. XXXX/XX, XXX XX V. Z., 2) KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava - Staré Mesto, IČO: 00585441, o vymoženie 12.000,- Eur s prísl., v exekúcii vedenej u súdneho exekútora: JUDr. Iveta Ailerová, so sídlom exekútorského úradu: Mlynská 3, 934 01 Levice, IČO 44366639, sp. zn. 402EX 615/18, o návrhu povinného v 2. rade na zastavenie exekúcie, takto

rozhodol:

I. Súd návrh povinného v 2. rade na zastavenie exekúcie **z a m i e t a**.

II. Oprávnenému, v zastúpení právnym zástupcom **p r i z n á v a** nárok na náhradu výdavkov na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie za dva úkony právnej služby v sume 366,67 Eur, ktoré budú predmetom dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie doručeným súdu dňa 24.08.2018 domáhal od povinných vymoženiu 12.000 EUR s prísl. na základe rozsudku Okresného súdu Michalovce sp. zn. 11C/18/2016-168, zo dňa 24.02.2017, ktorý sa stal právoplatný dňa 10.07.2018 a vykonateľný dňa 14.07.2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Košice, sp.zn. 2Co/250/2017 zo dňa 31.05.2018, ktorý sa stal právoplatný dňa 10.07.2018, (ďalej len „exekučný titul“ a „návrh na vykonanie exekúcie“.)

2. Súd poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora: JUDr. Iveta Ailerová, so sídlom exekútorského úradu: Mlynská 3, 934 01 Levice, IČO 44366639 poverením zo dňa 12.10.2018, ktorý ju vedie pod sp. zn. 402EX 615/18; doručením poverenia súdному exekútorovi rovnako dňa 12.10.2018, sa v súlade s ust. § 57 ods. 1 druhá veta Exekučného poriadku začala exekúcia.

3. Súdnemu exekútorovi bol dňa 05.11.2018 doručený návrh povinného v 2. rade na zastavenie exekúcie zo dňa 31.10.2018 (podaný na poštu dňa 31.10.2018), odôvodnený nasledovne: povinný v 2. rade navrhol exekúciu zastaviť podľa § 61k ods. 1 písm. d) zákona č. 233/1995 Z. z. Exekučného poriadku, t.j. pre iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu. Predmetom vymáhania je nemajetková ujma 12.000,- Eur, s tým, že plnením niektorého zo žalovaných, zanikne plnenie druhého žalovaného v rozsahu jeho plnenia, tiež poukázal na ust. § 35 ods. 1 druhá veta Exekučného poriadku. Výklad ust. § 37 (§35 ods. 1, teraz platného a účinného Exekučného poriadku) pripúšťal spoločenstvo účastníkov konania, výlučne len na strane oprávneného. Ustanovenie § 37 Exekučného poriadku (v súčasnosti §35 ods. 1) výslovne neuvádzalo vylúčenie procesného spoločenstva na strane povinného, preto výklad poskytol Najvyšší súd SR. Napríklad Uznesenie 5Cdo 7/2010, z 29.03.2011 uvádza: „Podľa názoru dovolacieho súdu vychádzal odvolací súd v prejednávanej veci zo správneho záveru, že procesné spoločenstvo účastníkov je prípustné len u oprávnených, ktorí vychádzajú z toho

istého exekučného titulu. Pri povinných, so zreteľom na spôsoby exekúcie, je spoločenstvo pojmovy vylúčené, a preto sa musí konať voči každému povinnému osobitne. Platí to aj pre oprávnených, ktorí nie sú uvedení v jednom exekučnom titule.“ Obdobne uvádzajú okresné aj krajské sudy v rámci celej SR, napr. Krajský súd v Banskej Bystrici v rozhodnutiach: sp.zn. 41CoE/369/2012 zo dňa 27.03.2013, 16CoE 334/2011-658 zo dňa 31.08.2012, Okresný súd Žiar nad Hronom: sp.zn. 2Er/939/2012 zo dňa 26.02.2013. Exekúcia by teda mohla byť vedená proti obojm povinným v osobitných exekučných konaniach a nie v rámci spoločenstva. Rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn: 41CoE/369/2012 uvádza: „Vzhľadom na to, že v exekučnom konaní nie je možné návrhy na vykonanie exekúcie smerujúce proti viacerým povinným procesne dovoleným spôsobom vylúčiť na samostatné exekúcie, okresný súd vyhlásil exekúciu za neprípustnú a zastavil ju podľa ust. § 57 ods. 1 písm. g) Exekučného poriadku, pretože je tu iný dôvod, pre ktorú nie je možné exekúciu vykonať v plnom rozsahu tak, ako je uvedené v návrhu na vykonanie exekúcie“ by v danom prípade preto malo dôjsť k zastaveniu predmetnej exekúcie vo vzťahu k povinnému v 2. rade. Exekúcia je teda vedená v rozpore so všeobecne záväzným právnym predpisom a s rozhodovacou praxou Najvyššieho súdu SR, keď je vedená proti spoločenstvo účastníkov na strane povinného. V danej veci nie je ani zrejmé o aké spoločenstvo sa má jednať. Z obsahu upovedomenia o začatí exekúcie by sa dalo odvodzovať, že exekúcia je pravdepodobne vedená proti povinnému v 1. rade a povinnému v 2. rade, ako proti nerozlučnému spoločenstvu, čo je vzhľadom na rozhodovaciu prax súdov absolútne vylúčené, tak ako je v rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 15Co/171/2012 zo dňa 15.05.2013. Vzťah samostatných záväzkov povinného 1. a 2. je možné analogicky prirovnať k vzťahu „dlžníka a ručiteľa“ z toho vyplývajúcimi dôsledkami, s čím sa stotožňuje aj Najvyšší súd SR v rozsudku 2MCdo 9/2013 zo dňa 27.08.2014 (uverejnený v zbierke stanovísk Najvyššieho súdu na rozhodnutí súdov SR 6/2015 pod č. 71): „Postavenie škodcu a jeho poisťovateľa voči poškodenému je v takom prípade v istom zmysle obdobné postaveniu dlžníka a ručiteľa voči veriteľovi“, t.j. že ide o dva záväzky zaplatiť veriteľovi ten istý dlh, pričom veriteľ nemôže dostať to isté plnenie dvakrát. Povinný v 2. rade v tomto zmysle nemá vedomosť, či sa oprávnený domáhal splnenia záväzku u povinného v 1. rade, teda či mu vznikol priamy nárok vymáhať svoju pohľadávku v exekučnom konaní priamo proti majetku povinného v 2. rade. Jedným z dôsledkov vedenia exekúcie v rozpore so všeobecným právnym predpisom proti spoločenstvu povinných je nedôvodné paralyzovanie miestnej príslušnosti súdneho exekútora v ustanovení § 55 ods. 2 Exekučného poriadku, a to vo vzťahu k povinnému v 2. rade. Povinný v 2. rade preto navrhuje exekúciu v plnom rozsahu zastaviť (ďalej len „návrh na zastavenie exekúcie“).

4. K návrhu na zastavenie exekúcie podal súdному exekútorovi vyjadrenie oprávnený prostredníctvom právneho zástupcu podaním zo dňa 09.11.2018, kde uvádza, že ide o účelový návrh v snahe oddialiť výkon exekúcie; súdne rozhodnutia uvádzané povinným nesvedčia skutočnostiam v návrhu na zastavenie exekúcie a sú v danom prípade nepoužiteľné. V exekučnom titule sú povinný v 1. rade a povinný v 2. rade zaviazaní solidárne, teda dlh povinných nie je delený. Procesné spoločenstvo na strane povinných nie je prípustné len v prípade, že podiel spoločne zaviazaných povinných nie je v exekučnom titule uvedený a keď nie je vyslovená solidárna zodpovednosť v exekučnom titule; v tomto prípade sa má za to, že dlh povinných je delený a oprávnený sa môže s úspechom domáhať plnenia voči každému povinnému iba v rozsahu prislúchajúceho podielu. Toto však nie je prípad v danej exekúcii, preto oprávnený navrhuje návrh povinného v 2. rade zamietnuť a priznať náhradu trov konania, ktoré oprávnený podaním zo dňa 09.01.2019 uplatnil vo výške: 609,77 Eur vrátane DPH, za 3 úkony právnej služby: 1 právny úkon á 160,17€ + DPH, a to: 1x písomné prevzatie zastúpenia, 1x písomné podanie na súd - návrh na začatie exekúcie, 1x písomné podanie na súd -vyjadrenie k návrhu na zastavenie exekúcie zo 9.11.2018, 3x režijný paušál á 9,21€+ DPH (ďalej len „vyjadrenie oprávneného“).

5. Súdny exekútor predložil súdu dňa 14.11.2018 návrh na zastavenie exekúcie povinného v 2. rade aj s prílohami a so svojím vyjadrením zo dňa 13.11.2018. Poukazuje na postup v súlade s ust § 61k ods. 5 Exekučného poriadku. Upovedomenie o začatí exekúcie prevzal povinný aj právny zástupca oprávneného dňa 15.10.2018. Návrh na zastavenie exekúcie bol podaný včas, dňa 31.10.2018, v zákonnej 15-dňovej lehote (od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie); právny zástupca oprávneného bol exekútorom vyzvaný k vyjadreniu povinného. Prílohy boli doložené: upovedomenie o začatí exekúcie, doručenky, návrh na zastavenie exekúcie, obálka, vyjadrenie právneho zástupcu oprávneného (ďalej len „postúpenie návrhu na zastavenie exekúcie“).

6. Podľa § 61k ods. 1 písm. d) zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len

„Exekučný poriadok“), súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

7. Podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, povinný môže z dôvodov podľa odseku 1 podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Takýto návrh má odkladný účinok.

8. Podľa § 61l ods. 1 Exekučného poriadku, o návrhoch na zastavenie exekúcie, ktoré majú odkladný účinok, rozhoduje súd prednostne.

9. Podľa § 61l ods. 3 prvej vety Exekučného poriadku, ak je tu dôvod zastavenia exekúcie, súd exekúciu zastaví a rozhodne o trovách exekúcie vrátane určenia ich výšky; inak návrh zamietne.

10. Podľa § 200 Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

11. Podľa § 75 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), na strane žalobcu alebo žalovaného môže vystupovať viac subjektov.

12. Podľa § 511 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „OZ“), ak právnym predpisom alebo rozhodnutím súdu je ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté alebo ak to vyplýva z povahy plnenia, že viac dlžníkov má tomu istému veriteľovi splniť dlh spoločne a nerozdielne, je veriteľ oprávnený požadovať plnenie od ktoréhokoľvek z nich. Ak dlh splní jeden dlžník, povinnosť ostatných zanikne.

13. Podľa § 823 OZ, náhradu platí poisťiteľ poškodenému; poškodený však na plnenie proti poisťiteľovi nemá, ak osobitné predpisy neustanovujú inak.

14. Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o povinnom zmluvnom poistení“), náhradu škody uhrádza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.

15. Súd vychádza pri posúdení návrhu na zastavenie exekúcie z vyššie uvedeného právneho a skutkového stavu.

16. Exekučný súd v konaní o návrhu na zastavenie exekúcie skúma oprávnenosť a dôvodnosť začatia exekúcie. Pre posúdenie návrhu na zastavenie exekúcie je rozhodujúci stav ku dňu začatia exekučného konania, t.j. moment podania návrhu na vykonanie exekúcie. Dôkazné bremeno ohľadom tvrdení uvedených v návrhu na zastavenie exekúcie zaťažuje výlučne povinného, ktorý návrh na zastavenie exekúcie podal. Súd môže prihliadať len na tie skutočnosti, ktoré nastali po vzniku vymáhaného nároku. Ustanovenie § 61k ods. 1 Exekučného poriadku taxatívne vymenúva dôvody, pre ktoré musí súd exekúciu zastaviť, a to bez ohľadu na to, či to účastník konania navrhol. Z vyššie citovaného ustanovenia Exekučného poriadku vyplýva, že návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Povinný musí uviesť okolnosti, ktoré podľa neho po vzniku exekučného titulu spôsobili zánik vymáhaného nároku, zrušenie exekučného titulu alebo iné skutočnosti, ktoré jeho vymáhateľnosti bránia.

17. Súd preskúmal návrh povinného v druhom rade na zastavenie exekúcie a zistil, že povinný v 2. rade sa domáha zastavenia exekúcie pretože sa domnieva, že na strane povinného v exekúcii nemôže vzniknúť procesné spoločenstvo. Povinný poukázal na viaceré súdne rozhodnutia a výklad Najvyššieho súdu SR: Uznesenie 5Cdo 7/2010, z 29.03.2011, obdobne uvádzajú okresné aj krajské sudy v rámci celej SR, napr. Krajský súd v Banskej Bystrici v rozhodnutiach: sp.zn. 41CoE/369/2012 zo dňa 27.03.2013, 16CoE 334/2011-658 zo dňa 31.08.2012, Okresný súd Žiar nad Hronom: rozhodnutie

sp.zn. 2Er/939/2012 zo dňa 26.02.2013, rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn: 41CoE/369/2012. Aj v zmysle právnych názorov tu uvedených by v danom prípade malo dôjsť k zastaveniu predmetnej exekúcie vo vzťahu k povinnému v 2. rade, pričom uvedené rozhodnutia povinný v 2. rade nedoložil. Exekúcia je podľa názoru povinného v 2. rade vedená v rozpore so všeobecne záväzným právnym predpisom a s rozhodovacou praxou Najvyššieho súdu SR, keď je vedená proti spoločenstvu účastníkov na strane povinného. Exekúcia je pravdepodobne vedená proti povinnému v 1. rade a povinnému v 2. rade, ako proti nerozlučnému spoločenstvu, čo je vzhľadom na rozhodovaciu prax súdov absolútne vylúčené, tak ako je v rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 15Co/171/2012 zo dňa 15.05.2013. Vzťah samostatných záväzkov povinného 1. a 2. je možné analogicky prirovnať k vzťahu „dlžníka a ručiteľa“ z toho vyplývajúcimi dôsledkami, s čím sa stotožňuje aj Najvyšší súd SR v rozsudku 2MCdo 9/2013 zo dňa 27.08.2014 (uverejnený v zbierke stanovísk Najvyššieho súdu na rozhodnutí súdov SR 6/2015 pod č. 71): „Postavenie škodcu a jeho poisťovateľa voči poškodenému je v takom prípade v istom zmysle obdobné postaveniu dlžníka a ručiteľa voči veriteľovi“, t.j. že ide o dva záväzky zaplatiť veriteľovi ten istý dlh, pričom veriteľ nemôže dostať to isté plnenie dvakrát.

18. Súd k problematike vylúčenia procesného spoločenstva účastníkov na strane povinného poznamenáva, že predmetnú otázku Exekučný poriadok a ani CSP výslovne neupravuje, a práve preto v exekučnom konaní možnosť procesného spoločenstva účastníkov na strane povinného nachádza svoj právny základ v ust. § 35 ods. 1 Exekučného poriadku v spojení s §200 Exekučného poriadku a § 75 ods. 1 CSP. Žiadne zákonné ustanovenie Exekučného poriadku, CSP, ani iného všeobecne záväzného právneho predpisu nevylučuje, ani nezakazuje, aby na strane povinného vystupovalo viacero subjektov. Oprávnený sa podaním jedného návrhu na vykonanie exekúcie domáha vymoženía plnenia od oboch povinných súčasne. Exekučnému súdu nebráni žiadne zákonné ustanovenie udeliť súdnemu exekútorovi poverenie na vykonanie exekúcie v prípade pasívneho solidárneho spoločenstva povinných. Súdny exekútor totiž po udelení poverenia na vykonanie exekúcie postupuje pri vykonávaní exekúcie voči každému z povinných osobitne, so zreteľom na jednotlivé spôsoby vykonávania exekúcie. Voči každému z povinných vedie súdny exekútor exekúciu samostatným spôsobom, každému z povinných sa listiny doručujú osobitne, voči každému môže použiť iné spôsoby vykonávania exekúcie. Ako príklad možno uviesť, že upovedomenie o začatí exekúcie sa doručuje každému povinnému do vlastných rúk samostatnou zásielkou, príkaz na začatie exekúcie prikázaním pohľadávky z účtu v banke vydáva a doručuje súdny exekútor pre každý účet vedený bankou v prospech povinného v prvom rade a v druhom rade samostatne. Súdny exekútor so zreteľom na spôsoby vykonávania exekúcie vedie exekúciu voči každému z povinných samostatne, na čo nemá vplyv vedenie jednej exekúcie na základe jedného poverenia na vykonanie exekúcie u jedného povereného súdneho exekútora proti viacerým povinným. Vedením jednej exekúcie u toho istého súdneho exekútora sa predchádza možnému vzniku sporov, ktoré by vznikli pri vymáhaní jednej pohľadávky na základe jedného exekučného titulu voči viacerým solidárne zaviazaným povinným rôznymi súdnymi exekútormi v rôznych exekúciách napr. pri vymožení celého plnenia od oboch povinných, neúčelným zvyšovaním trov exekúcie a pod. Exekučný súd považuje právny názor povinného v druhom rade spočívajúci v absolútnom zákaze plurality povinných v exekučnom konaní za neprijateľný, neudržateľný a navyše nepraktický, majúci svoj pôvod skôr v právnej úprave výkonu rozhodnutia podľa dnes už neúčinného Občianskeho súdneho poriadku, kde výraznú úlohu zohrávala viazanosť súdu návrhom oprávneného i o spôsobe výkonu rozhodnutia. V súčasnosti sú spôsoby vedenia exekúcie plne v kompetencii súdneho exekútora a absolútnym spôsobom nedeterminujú možnosť pasívneho procesného spoločenstva. Pokiaľ oprávnený má v jednom exekučnom titule priznaný nárok na jedno plnenie s totožným predmetom (napr. peňažným) od viacerých povinných a to napr. že sú zaviazaní solidárne alebo obdobne solidárnemu spôsobu ako pri ručiteľstve, resp. pri právnom dôvode, ktorý je uvedený v danom exekučnom titule, je pluralita povinných vhodná a priam žiadaná. Exekučnému súdu sa javí v tomto konaní pluralita subjektov na strane povinných ako hospodárnejšia a zmyslupnejšia. Nakoľko súdny exekútor (keďže ide o jedno plnenie) vie, koľko je z uvedeného vymáhaného nároku splnené, koľko je ešte potrebné vymôcť a akým spôsobom sa na tom vymáhaní ten ktorý povinný podieľal. Pri viacerých exekúciách, predmetom ktorých bude to isté plnenie s rôznymi súdnymi exekútormi by tento informačný komfort neexistoval. Navyše pluralita povinných poskytuje výhodu pre samotných účastníkov exekúcie jednak pre oprávneného, ktorý má tak koncentrovanú možnosť vyjadrovať sa k obrane viacerých povinných ako aj pre samotných povinných, ktorí sa môžu operatívnejšie napr. cez súdneho exekútora, resp. vzájomne informovať o stave vymoženía ich záväzku. Z tohto pohľadu exekučný súd uzatvára, že pokiaľ oprávnený má jeden nárok, na ktorý

sú zaviazaní viacerí povinní z jedného exekučného titulu, je pluralita účastníkov exekúcie na strane povinného možná, súd ju považuje za účelnejšiu a hospodárnejšiu.

19. Právne následky pasívnej solidarity spočívajú v tom, že veriteľ je oprávnený požadovať celé plnenie od ktoréhokoľvek dlžníka, t.j. buď od jedného alebo od niekoľkých alebo aj od všetkých a tento dlžník je povinný poskytnúť celé plnenie. Vychádzajúc z ust. § 511 OZ, ak právnym predpisom alebo rozhodnutím súdu je ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté alebo ak to vyplýva z povahy plnenia, že viac dlžníkov má tomu istému veriteľovi splniť dlh spoločne a nerozdielne, je veriteľ oprávnený požadovať plnenie od ktoréhokoľvek z nich. Ak dlh splní jeden dlžník, povinnosť ostatných zanikne. Účelom pasívnej solidarity je zabezpečiť uspokojenie pohľadávky veriteľa tým, že sa jej môže domáhať z majetku viacerých osôb a zároveň uľahčiť jej uplatnenie. Veriteľ si môže zvoliť podľa neho najvhodnejší spôsob uplatnenia pohľadávky voči viacerým solidárnym dlžníkom. Preto v exekučnom konaní v prípade pasívnej solidarity prislúcha veriteľovi voľnosť požadovať a vymáhať plnenie od všetkých dlžníkov alebo od ktoréhokoľvek z nich. Veriteľ rozhoduje o tom, na ktorého dlžníka sa obráti, a v akom poradí, rovnako o tom, či uplatní voči jednotlivému dlžníkovi celú pohľadávku alebo len jej časť. Dlžník, resp. dlžníci, na ktorých sa veriteľ obráti nemôžu požadovať, aby veriteľ si uplatnil dlh voči všetkým, alebo ho medzi všetkých rozdelil, alebo aby pri uplatňovaní zachoval medzi nimi určité poradie. Splnenie záväzku však jedným z dlžníkov spôsobuje voči veriteľovi zánik záväzkov ostatných spoludlžníkov. Uvedené platí nielen pre vymáhanie pohľadávky v súdnom konaní, ale aj pri výkone exekúcie.

20. Súd poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 2CoE/210/2013 zo dňa 23.08.2013, ktoré uvádza: „Z vyššie citovaného ustanovenia (§37 ods. 1 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.03.2017 - pozn. súdu) vyplýva, že okruh účastníkov exekučného konania je daný okruhom účastníkov v exekučnom titule. Ten, komu exekučný titul priznáva právo, ktoré je možné v exekučnom konaní vykonať, má postavenie oprávneného a ten, komu exekučný titul ukladá povinnosť, ktorú je možné v exekučnom konaní vykonať, má postavenie povinného. V tomto prípade predložený exekučný titul netrpí žiadnou vadou (na rozdiel od toho, ktorý bol predložený v konaní, výsledkom ktorého bolo exekučným súdom citované rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 5Cdo 7/2010 zo dňa 29.03.2011). Povinný 1 ako aj povinný 2 majú exekučným titulom uloženú povinnosť zaplatiť konkrétnu čiastku s tým, že ide o solidárny záväzok, ktorý zanikne zaplatením už jedným z povinných. Záver exekučného súdu o tom, že je právne vylúčené, aby bola daná súčasne pasívna legitimácia povinného 1 s pasívnou legitimáciou povinného 2, je bez opory v zákone, a preto je nesprávnym právnym posúdením. Oprávnený má právo domáhať sa núteného splnenia uloženej povinnosti podľa predloženého exekučného titulu voči každému z tam uvedených povinných, a to až do zániku priznanej pohľadávky.“

21. Pokiaľ ide o poukázanie povinným na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5 Cdo 7/2010 zo dňa 29. 03. 2011, súd uvádza, že toto rozhodnutie vychádza zo skutkovo odlišnej situácie, keď v danej veci trpel vadami predovšetkým exekučný titul a názor v tomto uznesení uvedený, týkajúci sa vylúčenia procesného spoločenstva účastníkov na strane povinných nie je nijakým spôsobom argumentačne rozvedený; preto nie je možné v tomto exekučnom konaní naň prihliadnúť. Prihliadnutie na ustálenú rozhodovaciu prax nie je absolútne a súd má právo sa odkloniť od ustálenej judikatúry, ak podá dôkladné a presvedčivé zdôvodnenie tohto odklonu.

22. Povinný tiež poukazuje na ďalšie súdne rozhodnutia. Uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 41CoE/369/2012 zo dňa 27.03.2013, bolo zrušené Uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 4Er/321/2009-694, zo dňa 10.04.2012 a vec bola vrátená okresnému súdu na ďalšie konanie. Krajský súd v odôvodnení svojho uznesenia okrem iného uvádza: Odvolací súd sa nestotožňuje s právnym posúdením veci okresným súdom a jeho rozhodnutie považuje za nesprávne. Pasívna solidárna zodpovednosť v exekučnom konaní síce má za následok, že oprávnený sa môže domáhať plnenia voči ktorémukoľvek povinnému, ale zo žiadnych okresným súdom citovaných ustanovení nevyplýva, že exekúciu nemožno viesť voči viacerým povinným naraz, resp. že takáto skutočnosť je zákonným dôvodom na zastavenie exekúcie. Zo samotného inštitútu pasívneho nerozlúčného spoločenstva vyplýva, že ak dlh splní jeden dlžník, povinnosť ostatných zanikne a exekútor upustí od vykonávania exekúcie. Krajský súd nijako nevysslovil, že exekúciu nemožno viesť voči viacerým povinným naraz. Uznesením Okresného súdu v Žiari nad Hronom sp.zn. 2Er/939/2012 zo dňa 26.02.2013 súd vyhlásil exekúciu za neprípustnú a túto zastavil. V závere okresný súd konštatoval, že exekučný titul - „notárska zápisnica nemôže byť exekučným titulom pre exekúciu, nakoľko nezodpovedá požiadavkám, ktoré sa na notársku zápisnicu, ako na titul pre exekúciu kladú...Súd v súlade s ust. §

57 ods. 1 písm. g) Exekučného poriadku (v tom čase účinného: do 01.04.2017) vyhlásil exekúciu za neprípustnú a túto zastavil, pretože je tu iný dôvod, pre ktorý exekúciu nemožno vykonať. Okresný súd v Žiari nad Hronom v odôvodnení tiež poukazuje na vyššie spomenuté Uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 5Cdo 7/2010, ktoré však vychádza práve zo situácie, keď v danej veci trpel vadami predovšetkým exekučný titul (tak ako uvádza aj uznesenie sp.zn. 2Er/939/2012). Rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 5Cdo 7/2010 však nerozvádza pluralitu účastníkov konania na strane povinných, preto nie je možné v tomto exekučnom konaní prihliadnuť ani na Uznesenie Okresného súdu v Žiari nad Hronom sp.zn. 2Er/939/2012.

23. Povinný v 2. rade sa v návrhu na zastavenie exekúcie ďalej domnieva, že vzťah medzi povinným v 1. rade a v povinným v 2. rade je možné analogicky prirovnať ku vzťahu dlžníka a ručiteľa, pričom dlžníkom je povinný v 1. rade a ručiteľom má byť povinný v 2. rade. Povinnému v 2. rade nie je známa skutočnosť, či sa oprávnený domáhal splnenia záväzku od povinného v 1. rade, a teda či mu vznikol priamy nárok vymáhať pohľadávku v exekučnom konaní priamo proti povinnému v 2. rade. Povinný v 2. rade v návrhu na zastavenie exekúcie poukázal aj na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2 MCdo 9/2013 zo dňa 27.08.2014 (uverejnený v Zbierke stanovisk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 6/2015 pod číslom 71), podľa ktorého „Postavenie škodcu a jeho poisťovateľa voči poškodenému je v takomto prípade v istom zmysle obdobné postaveniu dlžníka a ručiteľa voči veriteľovi“. Súd konštatuje, že povinný v 2. rade si vybral len tú časť, ktorá mu z tohto rozhodnutia vyhovuje. Súd preskúmaním uvedeného rozhodnutia Najvyššieho súdu SR zistil, že je v ňom okrem iného uvedené, že: „V zmysle ustanovenia § 15 ods. 1 a 2 zákona č. 381/2001 Z.z. náhradu škody uhradza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať. Na premlčanie práva na náhradu škody proti poisťovateľovi platí rovnaká úprava ako na premlčanie práva proti osobe, ktorá škodu spôsobila. V povinnom zmluvnom poistení platí zásada, že poškodený môže náhradu škody spôsobenú prevádzkou motorového vozidla požadovať buď od poisteného škodcu, alebo od poisťovateľa (priamy nárok), pričom sa na premlčanie práva na náhradu škody proti poisťovateľovi vzťahuje rovnaká právna úprava ako na premlčanie práva voči škodcovi. Poisťovateľ má pri uplatnení nároku poškodeného na náhradu škody rovnaké právne postavenie ako osoba, ktorá škodu priamo spôsobila. Napriek tomu tieto dva nároky na náhradu škody nemožno stotožňovať, a to ani vo vzťahu k posúdeniu otázky premlčania. Ide o situáciu, keď jeden subjekt má nárok na to isté plnenie od dvoch subjektov, pričom proti každému z nich z iného právneho dôvodu; proti škodcovi ide o nárok z titulu náhrady škody, proti jeho poisťovateľovi ide o osobitné právo na plnenie založené všeobecne záväzným právnym predpisom (§ 15 zákona č. 381/2001 Z.z.). Postavenie škodcu a jeho poisťovateľa voči poškodenému je v takom prípade v istom zmysle obdobné postaveniu dlžníka a ručiteľa voči veriteľovi, t. j. že ide o dva záväzky zaplatiť veriteľovi ten istý dlh, pričom veriteľ nemôže dostať to isté plnenie dvakrát. V preskúmvanej veci mal preto navrhovateľ možnosť uplatniť nárok na náhradu škody buď od odporkyne 1/, od odporcu 2/ alebo od oboch naraz.“ S prihliadnutím na právny záver Najvyššieho súdu SR, exekučný súd mohol konštatovať, že poškodený (v tomto exekučnom konaní oprávnený) si môže uplatniť nárok buď od poisteného škodcu (povinný v 1. rade) alebo od poisťovateľa škodcu (povinný v 2. rade) alebo od oboch naraz. Na základe uvedeného, ak poškodený v základnom konaní uplatnil žalobným návrhom svoju pohľadávku u poisteného škodcu, a zároveň jeho poisťovateľa, a boli zároveň v tomto základnom konaní úspešní, tak v rámci exekučného konania a exekúcie v ňom prebiehajúcej si s využitím dispozičného oprávnenia môžu uplatniť svoju judikovanú pohľadávku voči poistenému škodcovi alebo poisťovateľovi škodcu, alebo od oboch naraz. Súd zdôrazňuje, že predmetné rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sa nezaobera otázkou plurality subjektov na strane povinných v exekučnom konaní. Preto nie je možné v tomto rozhodnutí prihliadnuť ani na toto rozhodnutie Najvyššieho súdu SR.

24. Súd odkazuje aj na ustanovenie § 823 OZ a § 15 ods. 1 Zákona o povinnom zmluvnom poistení, v zmysle ktorého poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi, a teda poškodený nemusí uplatniť tento nárok najprv u škodcu a až následne u jeho poisťovateľa; inými slovami škodca a jeho poisťovateľ sú voči poškodenému solidárnymi dlžníkmi. To isté potvrdzuje aj exekučný titul, na podklade ktorého sa vedie táto exekúcia. Okresný súd Michalovce v prvom až treťom výroku exekučného titulu jednoznačne a nespochybniteľne zaviazal povinného v 1. rade a povinného v 2. rade na solidárne plnenie voči oprávnenému a to slovami: „plnením niektorého zo žalovaných, zanikne plnenie druhého žalovaného v rozsahu jeho plnenia.“

25. Súd k vzťahu „dlžníka a ručiteľa“ prezentovaného povinným v 2. rade ďalej uvádza, že daná skutočnosť je v rámci exekučného konania irelevantná a má, resp. mala význam len v základnom konaní, a nedá sa na ňu v exekučnom konaní prihliadať; jedná sa o okolnosť, ktorá nastala pred vznikom exekučného titulu. Exekučný súd môže v exekučnom konaní prihliadať len na okolnosti, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu. Exekučný titul vo výroku stanovil jednoznačným a nespochybniteľným spôsobom okruh rovnocenných žalovaných osôb povinných splniť im uloženú solidárnu povinnosť. S prihliadnutím na formuláciu výroku, oprávnený môže požadovať plnenie od povinného v 1. rade, ako aj od povinného v 2. rade bez ohľadu na to, či v jednom, alebo v osobitných exekučných konaniach, ako aj bez ohľadu na povinným v 2. rade vytykanú prednosť plnenia tejto povinnosti. Žiaden právny predpis nestanovuje povinnosť viesť exekučné konanie a exekúciu v ňom prebiehajúcu najprv proti dlžníkovi (škodcovi) a až následne v prípade neúspešnosti proti poisťovateľovi škodcu. Predmetné exekučné konanie a exekúcia v ňom je vedená na podklade právoplatného a vykonateľného exekučného titulu, ktoré je výsledkom základného konania. Exekučný súd preto považuje námietku povinného v 2. rade týkajúcu sa vzťahu „dlžník a ručiteľ“ za nedôvodnú.

26. Súd tiež poukazuje napríklad aj na Uznesenie Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 8CoE/46/2017 zo dňa 27.09.2017, ktorým odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku I. potvrdil (súd I. inštancie výrokom I. zamietol návrh povinného 2/ na zastavenie exekúcie a výrokom II. zamietol návrh povinného 2/ na odklad exekúcie), ďalej na napríklad Uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica v obdobnej exekučnej veci: sp.zn. 43 Ek/257/2018 zo dňa 08.10.2018, ktorým Okresný súd Banská Bystrica sťažnosť povinného v 2. rade proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp.zn. 43Ek/257/2018 zo dňa 27.06.2018 zamietol.

27. Súd má riadne doložený formálne a materiálne vykonateľný exekučný titul v súlade s ust. §§ 45 ods.1, 46 Exekučného poriadku (s vyznačením právoplatnosti a vykonateľnosti), v exekučnom titule je jednoznačne určená povinnosť na zaplatenie dlžnej sumy s príslušenstvom, hmotnoprávne legitimovaný z exekučného titulu je oprávnený, ktorému je priznané právo voči povinným a povinní, ktorí sú zaviazaní k povinnosti. Povinní dobrovoľne ku dňu podania návrhu na vykonanie exekúcie určenú povinnosť nespĺnili, najmä nepreukázali úhradu vymáhanej pohľadávky a nijako neosvedčili, že exekučný titul je v súčasnosti zrušený, čím sú dané zákonné predpoklady na vymáhanie neuhradenej sumy v plnom rozsahu. Súd v danej veci nezistil žiadne dôvody zastavenia exekúcie v rozsahu podľa § 61k ods. 1 písm. a) až d) Exekučného poriadku, t.j. neboli zistené okolnosti, spôsobili zánik vymáhaného nároku, nie sú dôvody podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, nie sú iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu (ktoré by nastali po vydaní exekučného titulu).

28. Súd zároveň konštatuje, že bol plne zachovaný procesný postup na základe návrhu na zastavenie exekúcie podľa § 61k ods. 2) a 5) Exekučného poriadku, k návrhu na zastavenie exekúcie sa vyjadril oprávnený, ako aj exekútor, exekútor postúpil súdu návrh so svojim vyjadrením, ako aj s vyjadrením oprávneného (ktorý so zastavením exekúcie nesúhlasí). Návrh na zastavenie exekúcie bol podaný včas.

29. Z uvedených dôvodov súd návrh na zastavenie exekúcie podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku zamietol, tak ako je uvedené vo výroku I. tohto uznesenia.

30. Podľa § 199a ods. 1 Exekučného poriadku, trovami oprávneného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, výdavky na zaplatený súdny poplatok a hotové výdavky spojené s podaním návrhu na vykonanie exekúcie.

31. Podľa § 199b Exekučného poriadku, oprávnený a povinný v exekučnom konaní platia trovy, ktoré im v konaní vzniknú a trovy svojho zástupcu.

32. Podľa § 199d ods. 1 Exekučného poriadku, oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo v dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

33. Podľa § 199e Exekučného poriadku, ak je zástupcom oprávneného alebo povinného advokát, odmena za právne zastúpenie sa nahrádza podľa ustanovení o tarifnej odmene. Do začatia exekúcie má oprávnený nárok na náhradu trov právneho zastúpenia najviac vo výške odmeny za dva úkony právnej služby; a ak ide o exekúciu na vymoženie práva na peňažné plnenie, patrí mu náhrada týchto trov právneho zastúpenia najviac vo výške vymáhaného nároku podľa stavu ku dňu vydania poverenia na vykonanie exekúcie

34. Podľa § 200 Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

35. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

36. Podľa § 256 ods. 2 CSP, ak strana procesne zavinila trovy konania, ktoré by inak neboli vznikli, súd prizná náhradu tých trov.

37. Právny zástupca oprávneného v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie uplatnil náhradu trov právneho zastúpenia za tri úkony právnej služby vo výške 609,77 Eur vrátane DPH (1 právny úkon á 160,17€ + DPH, t.j. 1x písomné prevzatie zastúpenia, 1x písomné podanie na súd - návrh na začatie exekúcie, 1x písomné podanie na súd - vyjadrenie k návrhu na zastavenie exekúcie z 9.11.2018, 3x režijný paušál á 9,21€+ DPH).

38. Súd, v súlade s ust. § 199e, § 199d Exekučného poriadku, §10 ods. 1, § 13a ods. 2 písm. c) vyhl. č. 655/2004 Z.z. vypočítal nárok na odmenu za jeden úkon právnej služby vrátane DPH v sume: 183,336 Eur (143,57 Eur bez DPH + režijný paušál: 9,21 Eur, + 20% DPH: 30,556 Eur = 183,336 Eur), čo je zhodne s nárokom oprávneného za jeden úkon právnej služby v návrhu na vykonanie exekúcie (teda nie 160,17 Eur + DPH, tak ako uplatňuje oprávnený bez bližšieho odôvodnenia). Súd však priznal oprávnenému nárok za dva úkony právnej služby: 1x písomné prevzatie zastúpenia v súvislosti s návrhom na zastavenie exekúcie a 1x písomné podanie na súd - vyjadrenie k návrhu na zastavenie exekúcie, celkom v sume 366,67 Eur vrátane DPH (183,336 x 2 = 366,67). Nárok na písomné podanie na súd - návrh na začatie exekúcie bol už uplatnený v návrhu na vykonanie exekúcie podanom dňa 24.08.2018 a je priznaný v plnej výške v poverení na vykonanie exekúcie zo dňa 12.10.2018 v položke trovy exekúcie oprávneného: 383,17 Eur (započítaný je aj súdny poplatok 16,50 Eur; 366,67 + 16,50 = 383,17); v tejto časti ide o duplicitný nárok oprávneného. Súd návrh povinného na zastavenie exekúcie celý zamietol, zároveň zaviazal povinného, aby nahradil oprávnenému výdavky na zastupovanie v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, a to podľa úspechu vo veci v plnej výške, avšak maximálne v rozsahu podľa prísl. právnych predpisov, zároveň po odpočítaní duplicitne uplatneného nároku tak, ako je uvedené vo výroku II. tohto uznesenia. Uvedená suma bude predmetom osobitného dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, vydaného po právoplatnosti tohto uznesenia (§ 199d ods. 1 Exekučného poriadku).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať sťažnosť v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na Okresnom súde Banská Bystrica.

Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané.

Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

V sťažnosti musí byť uvedené, ktorému súdu je určená, kto ju podáva, proti ktorému uzneseniu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto uznesenie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa sťažovateľ domáha.

V sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.

Ak ten, komu bola vykonateľným rozhodnutím uložená povinnosť, dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnená osoba podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.